

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Útvar koordinace evropských projektů města Plzně, příspěvková organizace**, IČ 71249877, se sídlem Divadelní 105/3, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, v řízení o žalobě proti vyrozumění žalovaného ze dne 10. 6. 2015, čj. MF-26668/2015/1203,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. **Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal přezkumu vyrozumění označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž žalovaný žalobci sdělil, že v souladu s § 105 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, odložil jeho podnět k prohlášení nicotnosti platebního výměru Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 18. 2. 2015, čj. 6/2015-OP VK, sp. zn. ŠMS/2135/15, na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 161 072,- Kč.

Žalobce v žalobě namítal jak nicotnost napadeného rozhodnutí, tak jeho nezákonnost, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a ve vadách úředního postupu žalovaného, který vydání napadeného vyrozumění předcházel. Žalovaný dále namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav, resp. nesprávné právní hodnocení skutkového stavu v rámci rozhodování, zda iniciovat z moci úřední řízení o prohlášení nicotnosti platebního výměru. Žalobce dospěl k názoru, že Krajský úřad Plzeňského kraje nebyl k vydání platebního výměru věcně příslušný, proto považoval vydaný platební výměr za nicotný.

Dále konstatoval, že přestože napadené vyrozumění není po formální stránce rozhodnutím, tak naplňuje znaky rozhodnutí dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) a podléhá soudnímu přezkumu.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl soudu, aby žalobu odmítl, neboť vyrozumění o odložení podnětu není rozhodnutím, a jedná se tedy o věc, která je ze soudního

přezkumu vyloučena. K tvrzené nicotnosti platebního výměru žalovaný uvedl, že platební výměr byl vydán věcně i místně příslušným úřadem, neboť se jednalo o dotaci poskytnutou z rozpočtu Plzeňského kraje a o uložení odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně rozhoduje v samostatné působnosti kraje krajský úřad. Současně žalovaný požádal o přiznání paušální náhrady hotových výdajů

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 105 odst. 1 daňového řádu nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv, správce daně nejbližše nadřízený správci daně, který rozhodnutí vydal. Jde-li o rozhodnutí, které vydala úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje tato úřední osoba na základě návrhu jí ustanovené komise.

Podle § 105 odst. 5 daňového řádu podnět, který neshledal správce daně oprávněným, odloží a podatele o tom do 30 dnů vyrozumí.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ten kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony, které nejsou rozhodnutími.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřípustný.

Vzhledem k výše uvedenému jsou ze soudního přezkumu vyloučeny takové úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v § 65 odst. 1 s. ř. s. je třeba rozumět závazné deklaratorní či konstitutivní rozhodnutí. Není rozhodné, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen, ani zda byla dodržena jeho stanovená forma. Naopak významné je, zda takovým úkonem správního orgánu došlo ke vzniku, změně nebo zániku práv a povinností fyzických či právnických osob, tzn. zda jím bylo zasaženo do právní sféry těchto osob.

Při zjišťování nicotnosti postupují správní orgány z moci úřední, tedy bez ohledu na to, zda se v této souvislosti vede nějaké řízení nebo zda k prohlášení nicotnosti obdrželi jakýkoli podnět; zjistí-li správní orgán některou z vad způsobující nicotnost, je povinen rozhodnutí za nicotné prohlásit. Podnět k prohlášení nicotnosti, který je oprávněn podat každý, je zapotřebí chápat jako impuls správnímu orgánu k tomu, aby prověřil a posoudil nicotnost určitého správního aktu; nejedná se ale o návrh na zahájení řízení a ve věci se žádné řízení nevede. Nedůvodný podnět správní orgán odloží a jeho podatele o tom vyrozumí, přičemž vyrozumění může být provedeno zcela neformálně.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2012, čj. 5 Afs 61/2011 - 47, k výše uvedenému dodal, že „s ohledem na skutečnost, že institut prohlášení nicotnosti

upravený v § 105 daňového řádu nahradil institut osvědčení neplatnosti upravený v § 32 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, přičemž dle předchozí právní úpravy mohl obdobně daňový subjekt požádat o ověření neplatnosti, lze odkázat i na judikaturu vztahující se k problematice osvědčení neplatnosti“.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, čj. 7 Ans 5/2008 - 164, „ověření neplatnosti podle § 32 odst. 7 daňového řádu vykazuje (...) znaky dozorčího oprávnění, neboť slouží k ochraně objektivního práva a vykonává se z moci úřední. Daňový subjekt nemá proto na výkon dozorčího práva nárok a nemá právo na to, aby správce daně neplatnost rozhodnutí ověřil. Neužije-li správce daně své dozorčí oprávnění, tj. neověří-li neplatnost rozhodnutí, nijak tím nezasáhne do subjektivního práva žadatele, protože subjektivní právo na výkon dozorčího oprávnění neexistuje. Je pak zcela lhostejné, zda správce daně vyřídí žádost (podnět) sdělením tomu, kdo ji podal, nebo zda vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti (zákon ani judikatura formu rozhodnutí v tomto případě výslovně nevyžaduje). Takové rozhodnutí by nevykazovalo znaky rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., neboť by jím nebyla založena, změněna, zrušena či deklarována subjektivní práva a nebylo by lze je napadnout žalobou ve správním soudnictví.“

V nyní projednávaném případě žalobce napadl vyrozumění žalovaného, jímž mu bylo pouze oznámeno, že jeho podnět k prohlášení nicotnosti platebního výměru byl odložen; uvedeným správním aktem tedy nemohlo dojít k zásahu do právní sféry žalobce.

S přihlédnutím ke všemu shora uvedenému dospěl soud k závěru, že napadené vyrozumění o odložení podnětu není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nezakládá, nemění, neruší ani nedeklaruje žádná práva či povinnosti. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. je napadené vyrozumění ze soudního přezkumu vyloučeno, a podaná žaloba je tudíž nepřipustná. Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Žalovaný požadoval s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, přiznání paušální náhrady hotových výdajů, což však soud žalovanému nepřiznal. Výdaje na obhajobu vlastních rozhodnutí před soudy jsou součástí běžné administrativní činnosti žalovaného jako správního orgánu; za tím účelem je žalovaný vybaven příslušnými organizačními složkami finančně i personálně zajištěnými ze státního rozpočtu. Dle názoru soudu tedy nelze závěry citovaného nálezu vztáhnout na žalovaného, který je státním orgánem.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. října 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková